

T(R)ÒPICS

Peter Pan, una entrevista

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Allò de "sempre ens quedarà París" funciona –com a tòpic– quan ho escoltes a *Casablanca*, entre la Bergman i el Bogart. També quan un americà se'n va al París que era una festa, segons el guay Hemin. No és el meu cas avui, 14 de juliol, quan la presa de la Bastilla és vulgar Disneyworld. Sóc al solàrium del *Never Land*, hotel del parc temàtic on aterra, quan vol, Peter Pan (ell exigeix pronunciar *píterpan*). L'entrevista era a les 12 (post meridian) i ja són les 3 de la matinalda. He vingut de part del LLIMAC (Lleida

Institut Municipal d'Acció Clònica) per convidar-lo a un dels milers d'actes que la Ciutat del Cargol celebrarà el 2007, quan sigui Capital de (l'agri)Cultura Catalana.

Precedit de la fidel amant Campaneta –que dringa en català, traduïnt-, Peter Pan s'ha colat per la finestra.

-Hello, Peter! Per què us heu negat a créixer com tot bitxo vivent?

-Ah! Tinc son! Vaig posar una condició per fer-me gran: ser Grouxo Marx. Però el punyeter se'm va avançar catorze anys! Així, millor restar nen per sempre més.

-Peter per part de nimfa i Pan per part de déu. Vostè és un sàtir grec que no exerceix. No segresta donzelles, ni les

violenta.

-Això que dius és una fal·làcia genètica. Sóc com sóc. M'avorreix avorrir-me. El meu invent té una fórmula que tothom persegueix.

-Es pot saber de què parla?

-Sempre que citis la font d'informació (www.peterpan.neverland.com). El complex de Peter Pan és: 40% d'irresponsabilitat, 30% de narcisisme, 25% d'ansia i 5% de solitud. I disposar de mares que tanquen finestres i mòbils quan aparquen els fills a l'escola, sovint massa pública.

-Però la negativa a créixer va contra les lleis naturals, i és una forma d'autodefensa infantil.

-Tu vas d'intel·lectual. El País de Mai

Més és una illa llunyana amb un tresor excitant: jugar a tothora. Des que vaig sentir que els pares decidien el que jo havia de ser de gran, si metge, arquitecte, mestre, o fins i tot president del govern, vaig fugir per la finestra.

-Peter Pan té una cort de Nens Perduts, i quan dic nens no vull dir nenes, per què?

-Ets patètic. Les nenes estan penjades a donar petons i manar. Sempre van d'assenyades. Tenen vocació maternal, volen imposar les seves ordres amb menjarets i llàgrimes. Però estic content: tothom m'imita. Ningú no vol créixer avui dia. Només cal llegir els tebeos de premsa i badar davant la tele.

-Som tots Peter Pan, doncs?

-Sí. Però molts no passen enllà d'un trist capità Garfi de secà. Per cert, vindré a Lleida si l'alcalde s'empassa la pipa, gola avall.

-No m'hi comprometo, Peter. Els polítics sempre gasten massa fums.

Raïana 27-8-06